

Hvert parti, hver organisation, hver bevægelse har forberedt oplysningskampagner. Folkeafstemningen har selvsagt stor bevågenhed, og medierne vil uden tvivl være med til at sikre et godt grundlag for diskussionen. Der er gode muligheder for at få synspunkter frem både fra tilhænger- og modstanderside.

Udgangspunktet må selvfølgelig være, at de enkelte partier, organisationer og bevægelser selv beslutter, hvordan de ønsker at formidle deres holdninger. Der kan hentes økonomisk støtte bl.a. gennem Nævnet for EU-Oplysning. Folketinget har selv opfordret til, at der afsættes penge til nævnet til information. Denne mulighed er ikke mindst til gavn for de bevægelser, der ellers kan have vanskeligt ved at nå ud bredt i befolkningen.

Husstandsomdelte aviser er tidligere blevet brugt op til folkeafstemninger. Der er en række eksempler på det. Forud for afstemningen om Amsterdamtraktaten blev det besluttet ikke at udsende en husstandsomdelt avis. Efter regeringens opfattelse er det Folketinget selv, der må tage stilling til, om der skal udsendes en husstandsomdelt informationsavis. Der kan dog sættes spørgsmålstejn ved værdien af en sådan avis i forhold til den store informationsindsats, der i forvejen er planlagt, og som er godt i gang.

Jeg tror ikke, befolkningen kommer til at mangle information, men hovedsynspunktet for regeringen er, at dette er et anliggende for Folketinget og folketingspartierne.

Claus Larsen-Jensen (S):

I Socialdemokratiet er vi fuldstændig på linje med udenrigsministeren. Vi tillægger det særdeles stor vægt, at befolkningen har stor mulighed for at diskutere spørgsmålet om Danmarks tilslutning til den fælles valuta, euroen. Vi tillægger det også stor vægt, at befolkningen har let adgang til at få saglig og upartisk information om indhold og baggrund for den fælles valuta op til folkeafstemningen. Og det sker som bekendt i øvrigt med bred tilslutning fra Folketingets partier i forhold til det, bl.a. Folketingets EU-oplysning til stor glæde og gavn for store dele af befolkningen udfører. Og vi tillægger det ligeledes stor vægt, at alle partier og bevægelser har en god mulighed for at kunne præsentere deres synspunkter for befolkningen.

Og med de 25 mio. kr., som partierne er bag og som er foreslået afsat til debatten om den fælles valuta, får alle partierne, ja- og nejpartierne, de landsdækkende ja- og nejbevægelser

samt alle lokalorganisationer, personer og initiativtagere en god chance for at præsentere deres forskellige synspunkter.

Befolkningen vil således have rig lejlighed til at få en bred og varieret information om holdningerne til den fælles valuta, og derfor har vi den samme konklusion nu, som vi havde i forbindelse med Amsterdamafstemningen: at vi ikke kan tilslutte os beslutningsforslaget om at udgive en informationsavis til alle husstande i Danmark.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Det kan ikke undre mig, at den socialdemokratiske ordfører har samme synspunkter som den relevante minister.

Jeg vil godt spørge ordføreren for Socialdemokratiet, om det ikke ville være demokratisk rigtigt, at man i en og samme publikation, f.eks. som foreslået af hr. Frank Dahlgaard, får mulighed for, at alle, både tilhængere og modstandere, får lejlighed til at præsentere deres synspunkter. Så bliver der jo ikke tale om, hvem der har flest penge, om det er jattilhængerne eller nejtilhængerne, så bliver både ja- og nejsidens synspunkter i den debat sobert præsenteret. Kunne man dog ikke i demokratiets navn også i Socialdemokratiet se, at det var en glimrende mulighed for folkestyret?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Det spørgsmål, der netop blev stillet til hr. Claus Larsen-Jensen, var et godt spørgsmål. Det er også mit.

Og så vil jeg føje til: Hvad var det, der gjorde, at Socialdemokratiet fandt, at det var en god idé med sådan en informationsavis fra Folketingets side i 1986, i 1992 og i 1993?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Lad mig allerførst svare på det sidste spørgsmål, fra hr. Frank Dahlgaard, og her sige, at i forbindelse med folkeafstemninger og debatter og kampagner er det sådan, at man jo i forhold til sin strategi undervejs ændrer, hvilke virkemidler man ønsker at anvende. Sådan er det. Og vi mener ikke, at det er det instrument, der skal anvendes i denne her sammenhæng.

Vi har jo i øvrigt med netop den brede tilslutning i Folketinget fået opbakning til, at alle